

WERELWIJDE ONDERWIJSCRISIS, HOOP EN NIEUWE KANSEN.

De onderwijscrisis.

In deze onrustige, al te vaak onrechtvaardige wereld, is onderwijs in een serieuze crisis geraakt. Als het om een virus ging, zou het net als covid een pandemie worden genoemd, werd gezegd.

Tijdens covid konden 1.6 miljard kinderen niet naar school (Unicef), 100 miljoen kinderen zijn wereldwijd, slechter gaan werken met vooral rekenen en taal. In Latijns-Amerika en de Caribbean is 75% van de kinderen op school achteruitgegaan in rekenen en 50% is achteruitgegaan in lezen (Unesco), 24 miljoen kinderen zouden na covid niet terugkeren naar school (Unesco). Daartussen zitten 5461 Surinaamse kinderen die na covid niet terugkwamen naar school (minowc). Covid heeft iedereen getroffen. Maar arme landen en arme kinderen werden het zwaarst getroffen (UN/IDB)

De gevolgen van covid zijn helaas nog niet voorbij. Covid heeft in het onderwijs enorme schade aangericht. Over het zeer ontwikkeld Nederland hoorden we in het nieuws dat 6 van de 10 kinderen tegenwoordig een artikel niet goed begrijpt. Suriname zegt met oude cijfers uit 2012 dat 40% van onze hele bevolking een 4^e klas denkniveau heeft en dus niet voldoende ontwikkeld is. Maar hier bovenop kwam de covid schade. En bovenop de covid schade kwam ook nog de overstroming in voornamelijk het binnenland en stonden de scholen onder water. En alsof dit alles niet genoeg was zaten we in een bijna niet op te lossen financiële, economische en politieke crisis die iedereen, maar vooral de arme mensen en hun kinderen in Suriname, nog steeds heel zwaar treft. Ondervoede kinderen verliezen de race op school en vallen uit. Serieuze schoolvoeding moet terug. Maar dan in handen van eerlijke mensen. Naschoolse opvang moet terug, maar dan met een serieus program om de schoolresultaten te verbeteren. In het kader van de vernieuwingen, had ik al voorbereidingen getroffen hiervoor.

Hoop en nieuwe kansen.

De studieresultaten zijn dus wereldwijd onvoldoende. Alle getroffen landen werken naar een oplossing toe. Zo kan het echt niet verder. Zo kent de OAS al een aantal jaren de Inter-Amerikaanse Onderwijs agenda. Die onderwijsagenda is onder mijn leiding ontwikkeld. In 2023 mocht ik, als voorzitter van de vergadering van de Raad van Ministers van de OAS, deze onderwijs agenda , vanwege de covid schade, sterk aanscherpen. Dit als voorbereiding voor de volgende meeting van OAS Ministers van Onderwijs in 2025 in Ecuador. Wij Surinamers, hebben met zijn allen oplossingen te bieden en men waardeert dat. De trend wereldwijd is en blijft: “geef elk kind, ook die arme kinderen die zwaar getroffen zijn, een eerlijke kans. Hou ze op school. Schrijf ze niet af. Het onderwijssysteem moet eerlijker worden”. Samen hebben wij in eigen land al een paar kleine stapjes in die richting gezet. Iedereen discussieert nu heftig mee. En zo hoort het. Onderwijs gaat iedereen aan. Wijzelf verbeteren ons eigen leven en onderwijs moet mee.

De Secretaris Generaal van de Verenigde Naties, Antonio Guterres, heeft in September op de Algemene Vergadering in New York, met enige nadruk opnieuw gezegd:

“We cannot create a future, fit for our grandchildren with a system, built by our grandparents”.

Secretaris Generaal Guterres is 75 en zou inderdaad kleinkinderen kunnen hebben. Het raakt hem. Hij was hier in Suriname tijdens de Staatshoofden vergadering van de Caricom. Hoe wil je in Godsnaam een

toekomst bouwen voor onze kleinkinderen met een systeem dat ontwikkeld werd door onze grootouders, vraagt hij. En wij gaven in Suriname in 2020 antwoord. Het oude systeem dat zoveel kinderen in Suriname buiten spel zet, afschrijft, buiten de school houdt, moest serieus bijgesteld, veranderd, vernieuwd worden.

Een systeem dat van Kleuteronderwijs tot Universitair onderwijs, niet goed bij de tijd is, ons eigen Surinaams belang nog niet voldoende ziet, geeft de meeste van onze kinderen en studenten absoluut geen eerlijke kans. Dat moet bijgesteld worden. Het systeem dat zo discrimineert, ook naar de snellere kinderen toe, die tegengehouden worden als ze sneller vooruit kunnen, moet veranderen. Een systeem dat kinderen van minder draagkrachtige en minder geschoolde ouders buiten spel zet, mag in ons land niet meer bestaan. Hoe oneerlijk is het om uitgerekend van de kinderen met een enorme achterstand te eisen, dat ze op eigen kracht, twee tot driemaal harder moeten rennen om hun klasgenoten, die aan de start al een voorsprong hadden, in te halen. Opnieuw heeft u recent gehoord: kinderen in Sipaliwini die pas in november beginnen in plaats van 1 oktober, die moeten maar weer inhalen. Ze moeten harder rennen om gelijke tred te houden met de rest van het land, want de testen, houden geen rekening met achterstanden, waar dan ook in het land. Het hele onderwijssysteem en de testen zijn afgestemd op kinderen die thuis goed geschoolde ouders hebben en die goede voeding op tafel kunnen zetten. Met het zwaard van Damocles steeds boven hun hoofd ervaren de kinderen met een achterstand midden in stad, in het district en in het binnenland, en vaak van de minder draagkrachtigen, de school als een oneerlijke onveilige plek.

Gelukkig. Steeds meer mensen beginnen te begrijpen dat het systeem niet voor iedereen eerlijk is. Het onderwijssysteem moet vooral ook veranderen omdat wij iedereen nodig hebben. We hebben vooral competente, vaardige mensen op alle niveaus nodig. Vele beroepen, die in deze 21^e eeuw ons land tot ontwikkeling kunnen brengen zijn nodig. We hebben mensen nodig die goed kunnen verdienen en vooral goed voor zichzelf kunnen zorgen. We moeten werken aan betere scholen, betere huisvesting voor leerkrachten in de verre districten, beter schoolmeubilair, beter curriculum, betere opleidingen voor leerkrachten, vooral betere salarissen voor onze leerkrachten en alle andere belangrijke voorwaarden. Maar het zo sterk verouderd examen- en overgangsnormen systeem, en het systeem van kinderen afschrijven en op alle niveaus, veel te vroeg buiten spel zetten, mag niet. Jammer dat de schoolleiders, leerkrachten en ouders vaak de schuld krijgen van kinderen die niet goed presteren. Besef goed dat ook de creativiteit van leerkrachten om meerdere methodes toe te passen voor betere resultaten wordt afgestraft. De leerkrachten werken serieus, maar houden het niet vol en verlaten het ernstig verouderd schip. Laten we dat systeem dat zo oneerlijk naar leerlingen, studenten, leerkrachten en docenten is verbeteren. Het systeem zit klem in een harnas en is in ademnood. Laten we haar met zijn allen verder bevrijden. Langzaam. Voorzichtig. Stap voor stap. En believe me: one size does not fit all.

Internationale politiek.

We zijn niet in ons eentje in een crisis. We wonen niet op een geïsoleerd vergeten eiland. Wat in de wereld gebeurt raakt ons en gaat ons aan. De maanden September, Oktober, November zijn druk geweest. De Verenigde Naties (VN) hadden hun spannende Algemene Vergadering in New York. Presidenten van bijna de hele wereld kwamen bij elkaar. Ze bespraken de problemen en de onrust in de wereld. Er is oorlog, geweld, racisme, moreel verval, genocide, armoede. Er zijn natuurrampen, etnische tegenstellingen, burgeroorlogen en er heerst een economische crisis in veel landen. Ook in ons eigen land. De presidenten en vertegenwoordigers van landen die in oorlog zijn met elkaar, waren ook op de VN meeting in New York. Het ene belang na het andere botste tegen elkaar op. Vele oplossingen werden voorgesteld. Vooral voorstellen met betrekking tot staakt het vuren en het toelaten van humanitaire hulp aan slachtoffers. Hulp die niet kan wachten totdat de belangen oorlogen zijn uitgevochten, want mensen,

kinderen lijden. Ze lijden en gaan dood! It is time to seriously teach democracy and peace in school. Leer vroeg op school al over samenwerken, eerlijk delen, niet bruut afpakken wat niet van jou is. Leer over medemenselijkheid. Leer over democratie en vrede en geen oorlog om macht, uit puur eigen politiek en economisch belang.

Vlak na de spannende vergadering van de Verenigde Naties (VN), was het de beurt van de IMF/Wereldbank In Washington DC. Jarenlang keek ik vanuit mijn kantoor in de OAS in Washington naar beneden, waar de ministers van Financiën en andere delegaties uit de hele wereld, af en aan kwamen rijden. Ik hoop dat de Ministers van Financiën, de politieke boodschap tot vernieuwing van hun sterk verouderd, niet goed werkend systeem, ontvangen hebben. Die boodschap kwam van de VN uit New York. Studenten op onze universiteit, vraag ik om verder op te zoeken wat hier precies speelt. Waarom werkt het systeem van IMF niet zo goed en waarom die van de Wereldbank ook niet zo goed? Zoek uit en publiceer. Er is al bijzonder veel over geschreven. De VN worstelt overigens zelf ook met hun systeem, maar ze proberen het te verbeteren. De tijd van "ik heb macht en jij niet dus ik bepaal" gaat heel langzaam, erg langzaam voorbij. De minder machtige lid-landen laten doorklinken dat alle schakels in de ketting serieus meetellen. Suriname doet dat ook vooral op de COP meetings. Studenten ga zelf op verder onderzoek uit hoe dit precies zit, publiceer en leer ons wat.

De COP meeting, on Climate change in Cali Colombia en Baku Azerbaidjan, hebben vanwege de dagelijkse natuurrampen terecht extra aandacht getrokken. Time to teach about green citizenship in school and about early warning systems. Wacht niet tot het gebeurt. De technologie is zo goed ontwikkeld dat je rampen kan voorspellen. Time to take Steam ,science education, serious. Steam: science, technology, engineering, art and math. Ik ben trots dat ik dit in Suriname op school heb geïntroduceerd als onderdeel van de vernieuwing. Elke school kreeg een speciaal curriculum en prachtig nieuw praktisch lesmateriaal in een mooie box. Het met de handen voelen en werken stimuleerde begrijpend leren en zinvol relevant bezig zijn vooral in het beroepsonderwijs. Het beroepsonderwijs waarvoor ik 40 splinternieuwe praktijklokalen heb laten bouwen. Allemaal met nieuwe zeer moderne machines. Modern omdat ons beroepsonderwijs moderne zeer relevante opleidingen moet kunnen verzorgen in samenwerking met het bedrijfsleven die meehielp en bepaalde opleidingen meefinancierde. Die moderne praktijklokalen staan er, en na lange jaren voorwerk kunnen alle beroepsopleidingen een internationaal erkend gecertificeerd diploma uitreiken. Maar ze moeten zich wel aan de standaarden houden. Studenten van de universiteit zoek zelf hoe dit in elkaar zit en publiceer. Vraag wat SNTA is. SNTA staat garant voor het naleven van de internationale standaarden. Het beroep is de afgelopen 3-4 jaar waardevoller geworden dan het al was.

De meeting van ministers van Arbeid van de OAS, was bijna tegelijkertijd ook in Columbia, in Bogota. Deze meeting kreeg minder aandacht, ondanks hun loodzware agenda waarvan het agendapunt: from school to work ons extra aangaat.

De vergadering van de Caricom ministers van Onderwijs in Trinidad was niet minder belangrijk. Alle Caricom lidlanden proberen met hun onderwijsvernieuwing de "Caricom Human Resource Development werken 2030 agenda" voor competente burgers uit te voeren. Gebrek aan voldoende topkader speelt ook daar een rol. Ik prijs mezelf gelukkig dat ik jarenlang op al deze meetings over de hele wereld aanwezig was, toen ik bij de OAS, Directeur Onderwijs, Human Development, Cultuur, Labor and Employment was. Mijn opvolger, Jesus Schucry Giacoman Zapata, en onze collegae van de UN, IDB en Wereldbank en van vele andere Onderwijsinstellingen uit de wereld, waren op veel van deze meetings.

Zij hielden mij op de hoogte. Ik blijf meedenken en meewerken als het om onderwijs gaat. Ik leer nog steeds heel veel. En ik vind het van belang dat vele Surinaamse afgestudeerden en medewerkers op ministeries en in het bedrijfsleven, bij wijze van stage, enkele jaren werken buiten Suriname en met name in de internationale organisaties die, ondanks hun struggles, zoveel invloed uitoefenen op de ontwikkelingen in de wereld. Dat levert ons topkader op. Het versterkt ons innovatief, vernieuwend denken en ons onderhandelingsvermogen in het belang van ons onafhankelijk land, dat haar samenwerking met bevriende naties zelf richting geeft.

Wat ik bijzonder vond op de G20 meeting vorige maand in Brazil was de GEM2024, de Global Education Meeting 2024. Daar was de oproep van de IDB onderwijs collegae: Kom op met meerdere en nieuwe manieren om middelen te vinden om onderwijs te financieren, dan bv alleen het traditioneel belastingen systeem. Ik snap dit niet zo goed. Misschien kunnen de studenten economie ons hiermee helpen. Zoek uit en leg ons uit. Schrijf en publiceer. Wij moeten van elkaar leren.

Op al deze Internationale meetings stond Onderwijs op de agenda. Het was echt druk in September, Oktober en November. Nog enkele dagen en wij vieren met trots onze onafhankelijkheid. De president en de regering, de Voorzitter van DNA en de DNA leden mogen zelf bepalen hoe de buitenlandse relaties en samenwerking eruit zien. Het is eens anders geweest. Er is hoop en er zijn nieuwe kansen. We gaan vol vertrouwen het nieuwe jaar tegemoet.

Marie Levens